

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Qvæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 80376800

42 An iniusta excommunicatio à legis obligatione excuset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

QV AESTIO LXII.

An iniusta excommunicatio, à legis obligatione excuset.

C A S V S.

CANONICVS quidam, quamvis esset in Ciuitate, à Choro tamen abesse consueuerat. Accidit autem, vt propter calumniam illi falsò impositam, & per Testes sufficientes probatam, à suo Episcopo fuerit Excommunicatus, eaque de causà, tribus integris mensibus à Choro abfuerit; Quibus elapsis, detectà tandem calumnià, ab Episcopo fuit absolutus. Quæritur; Vtrum recipere, ac exigere possit distributiones, illis tribus mensibus respondentes,

S V M M A R I V M.

- 1 *Iniusta excommunicatio, non videtur impedimentum sufficiens Choro non assistendi.*
- 2 *Non est infirmitas, aut necessitas corporalis, vel Ecclesie utilitas.*
- 3 *Præsertim postea consuetudine Choro non assistendi.*
- 4 *Iniuste excommunicatus, exigere potest distributiones Choro assistentibus debitas.*
- 5 *Pœnam subire non debet, cum non deliquerit.*
- 6 *Impedimentum, fuit necessarium.*
- 7 *Nec ob alterius actionem, damnum pati debet.*
- 8 *Absentia à Choro, fuit coacta.*
- 9 *Et orta ex iniustà alterius actione.*
- 10 *Ei sunt debite distributiones, quamuis alijs Canonicis iam collatae.*
- 11 *Idemque, de beneficij fructibus dicendum est.*

R A T I O N E S D V B I T A N D I.

SVperest adhuc difficultas de excommunicatione iniusta, an ipsa saltem, esse possit impedimentum, legitimè excusans à legis obligatione. Videtur enim non esse; ideoque Canonicum distributiones percipere non posse. Ita *Conarruuias 3. Variarum; cap. 13. Henrici. lib. 13. cap. 13. num. 4. Sà v. benef. num. 48.*

Primò; Quia vsu receptum videtur, vt distributiones ijs solùm conferantur, qui Diuinis Officijs interfunt, nisi absint, vel ob infirmitatem, vel ob necessitatem corporalem, vel ob vtilitatem propriæ Ecclesie de consensu Capituli; sic enim habetur *cap. Consuetudinem; de Clerico non residente.* Canonicus autem, propter nullum horum abfuit.

Secundò; Quia, cum haberet consuetudinem Choro non assistendi, ex eadem consuetudine præsumitur abfuisse, non verò

verò ex legitimo excommunicationis impedimento.

RESOLVTIO.

Respondetur tamen; Canonicum recipere, & exigere posse distributiones, tribus illis mensibus respondentes. *P. Nauarr. lib. 2. de rest. cap. 2. n. 238. Auila par. 2. cap. 6. disp. 6. dub. 1. concl. 1. Filiuc. tract. 12. cap. 5. num. 133. Moneza de distribut. par. 2. quest. 15. Bonacin. disp. 2. quest. 2. pun. 4. §. 2. num. 5. & alij communiter.*

6 Primò; Quia, qui ante infirmitatem Choro assistere non solebat potest pro tempore Infirmitatis, distributiones percipere; In iure enim, absolutè decernitur, Infirmitas distributiones percipere posse; Ergo etiam, qui ante iniustam excommunicationem Choro non solebat assistere, poterit pro tempore quo ex iniustà excommunicatione absuit, distributiones percipere; cum enim priuatio distributionum, sit pœna, subeunda non videtur ab eo, qui non deliquit; *cap. Sicut dignum, de homicid.*

7 Secundò; Quia, quamuis Canonicus, consuetudinem haberet Choro non assistendi, mutatà tamen voluntate, poterat interesse; & quamuis antea animum haberet non assistendi, deponere tamentalem animum poterat, eoque deposito assistere, & ideo eius absentia pro tunc punitur, quia poterat non abesse. At, posita iniusta excommunicatione, interesse non poterat, sicut non posset, posita infirmitate, Ergo quemadmodum propter absentiam ex infirmitate, distributiones non amittit, ita neque illas amittet

R. P. Beati Lib. II.

propter absentiam ex iniustà excommunicatione; alioquin Ecclesia Innocentens puniret.

Tertiò; Quia nemo, absque sua culpa, damnum, aut incommodum, ob iniustam alterius actionem, pati debet, Si autem Canonicus distributiones percipere non posset, incommodum, sine suà culpa, ex iniustà Calumniatorum actione, pateretur.

OBJECTIONVM SOLVTIO.

Nequè obstant rationes in contrarium. Ad primam enim Respondetur: Canonicum absuisse non liberè, sed coactè, ob iniustam excommunicationem. Hoc autem sufficit, vt distributiones percipere possit, sicut potest, cum coactè abest ob infirmitatem; ne innocens, sine suà culpa, ob alterius iniuriam, damnum patiatur.

Ad secundam Respondetur; Maximam esse disparitatem inter duas illas absentias à Choro; Nam vna est libera, alia coacta, vna ex prauà consuetudine, alia ex iniustà alterius actione. Potuit ergo iustè priuari distributionibus propter primam absentiam, quia fuit culpabilis; non verò propter secundam, quia fuit sine culpa, & nemo sine culpa puniri debet.

COROLLARIA.

Colligitur ex dictis primò; Possè Chunc Canonicum, proprià innocentia detectà, distributiones repetere, licet eo tempore alijs Canonicis assistentibus fuerint collatæ; quia alijs Canonici non acquisierunt ius perfectum ad illas distributiones, sed solùm imperfectum, &

Bb

reuo-

reuocabile; acquisierunt enim ius solum, ex suppositione culpabilis absentiae aliorum Canonorum. Cum ergo Canonicus, culpabiliter non abfuerit nec per ipsum steterit, sed fuerit legitime impeditus, ad eius distributiones, nullum ius plenum, & irreuocabile acquisierunt, ideoque illas reddere tenentur. Addit *Filliuc.* Canonicum, illas repetere posse etiam ab iniustis Accusatoribus; Cum enim ipsi fuerint causa iniusta illius damni, illud resarcire tenentur. *Filliuc. n. 133.*

Secundò; Quod dictum est de distributionibus, dicendum etiam esse de fructibus, vel redditibus beneficij, Nam hi etiam, cognita excommunicationis iniustitia, repeti possunt ab eo, qui eos tenet, vel à Iudice; si enim hic malà fide excommunicauit, eos in conscientia restituere tenetur, quia fuit causa iniusta talis damni; ratio est, quia cum eorum priuatio sit pœna, eà affici non debet, qui non deliquit. *Sayr. lib. 2. n. 25.*

Q V A E S T I O XLIII.

An voluntas Creditoris, sit causa sufficienter excusans à Legis obligatione.

C A S V S.

PRINCEPS quidam, obtentà à Summo Pontifice excommunicatione contra Abbatem Lerinensem, si intra tres menses, debitam ei pensionem non solueret, eidem Abbati deinde enixè petenti; in scio Pontifice, solutionis terminum prorogauit vsque ad sex menses; quibus elapsis, Abbas debitam pensionem soluit. Quæritur; Vtrum Abbas, cum pensionem; post tertium mensem non soluerit, in excommunicationem inciderit.

SUMMARIVM.

- 2 Lex in gratiam alicuius lata, videtur ab eo suspendi non posse.
- 4 Cum nullam habeat iurisdictionem.
- 5 Verba Censuræ, efficiunt id, quod significant.
- 6 Verè tamen suspendi potest.
- 7 Superior, solum intendit, vt illi satisfiat.

8 Huiusmodi lex, est conditionalis.

9 Ille, in cuius gratiam lata est, legis materiam subtrahere potest.

10 Et obligationem suspendere.

11 Sicque tollere contumaciam, ac delictum.

12 Et legis effectum, non directè ac potestatiuè, sed indirectè.